

Capitolul 7

E HAIOS SĂ FII HAIOS

Salut! Sunt Jamie Grimm și e marfă să te afli iarăși în fața publicului.

Cu puțin timp în urmă, am câștigat două concursuri, fiind încoronat *Cel mai amuzant copil comedian din New York*. Nu doar din oraș, ci din tot statul New York!

Acum, ținta mea e să devin *Cel mai amuzant copil comedian de pe Planetă*.

— De pe planeta Pământ? întreabă Phineas din — ați ghicit! — serialul de televiziune *Phineas și Ferb*. Sau de pe Marte? Odată, am construit un portal spre Marte pentru târgul de invenții.

— Distracția nu sare departe de căsuța noastră din copac, tot așa cum așchia nu sare departe de trunchi, adaugă Ferb.

Da! Phineas și Ferb, cele două staruri amuzante de pe Canalul Disney, sunt acum prietenii mei foarte apropiați. Chiar și la școală mergem împreună.

Derek Jeter, interul de la New York Yankees, își face apariția la Școala Generală din Long Beach pentru că vrea să-i dau eu un autograf pe mingea de baseball.

Taylor Swift vine în oraș ca să mă roage să apar în deschiderea concertului ei care o să aibă loc în curând.

— Jamie Grimm, am auzit că ești *Cel mai amuzant copil comedian de pe Planetă!*

— Nu chiar, îi spun eu. Mai întâi trebuie să câștig un concurs zonal în Boston. Apoi, urmează semifinalele la Las Vegas. După care, marea finală la Hollywood...

— O să fie foarte ocupat, spune Howie Mandel, unul dintre membrii juriului de la *Americanii au talent*.

Vine în Long Beach ca să mă ajute să mă pregătesc pentru concursul de comedie.

— Jamie are nevoie de materiale noi. De glume noi. De o tunsoare nouă. A mea îți place?

Firește, cei mai buni prieteni ai mei — Jimmy Pierce, Joey Gaynor și Gilda Gold — sunt alături

de mine. Suntem în drum spre școală, unde directorul a declarat ziua de astăzi ca fiind Ziua Jamie Grimm.

— O să se organizeze o adunare numai și numai pentru tine, amice, spune Gaynor.

Prin urmare, după ce majoretele execută o ovație „Jay-mee Grimm”, directorul școlii noastre, dr. Heinz Doofenshmirtz, mai pe scurt Doof, cum îi place să-și spună, ține un mic discurs.

— Stai un pic! spune Phineas. Directorul tău este savantul *nostru* malefic?

Ridic din umeri.

— Cred că-i place haleala de la cantina noastră. Dr. Doofenshmirtz îi dă înainte cu micul său discurs.

— Jamie, ne-am adunat azi, aici, ca să-ți urăm noroc în tentativa ta de a face cel de-al doilea, al treilea și al patrulea pas către ținta pe care ți-ai propus-o, aceea de a fi *Cel mai amuzant copil comedian de pe Planetă!* Fă-i praf, Jamie! La naiba!

Când directorul a rostit asta, mi-am dat seama că visam cu ochii deschiși.

Și știți de ce? Pentru că toți pașii ăia de care a amintit el... Aș fi fericit să pot face măcar unul.

Capitolul 2

ÎN TRE TIMP, ÎN APOI ÎN REALITATE...

Uneori, tipii din visurile mele spun lucruri prostești, uitând că sunt într-un scaun cu roțile.

Frate, nu-i învinovățesc! Și eu aș vrea să uit de chestia asta!

Însă nu reușesc.

Desigur, tot trag speranță ca, într-o bună zi, să văd o reclamă la un nou medicament-minune, ceva în genul Spinulax, datorită căruia să merg din nou, ca prin farmec. Din păcate, probabil că o să aibă bonus o listă barosană de efecte secundare, cum au și celelalte pilule pentru care se face reclamă la televizor: *Spinulax poate produce constipație și diaree. Ca să nu mai amintim de voma-proiectil. Și sindromul morții subite — un fel de... hait!, ne pare rău, ai murit.*

Când mă trezesc, mă aflu în camera mea. Din garaj. Înapoi în realitate. Și trebuie să-mi mișc fundul la școală.

În ce privește camera mea din garaj... când m-am mutat la Long Beach ca să locuiesc împreună cu mătușa și cu unchiul meu, singura încăpere disponibilă din casă nu era, de fapt, în... casă! Din pricina asta, hainele mele miros adesea a depozit.

Am botezat locuința unchiului și a mătușii Casa Veselie, întrucât, atunci când am ajuns pentru prima oară aici, nimeni nu zâmbea. Nici măcar câinele, Bătrânul Veselie. Nu mai dăduse din coadă de atât de mult timp, încât i se și anchilozase.

Oricum, cred că am descoperit până la urmă de ce membrii Familiei Veselie sunt tot timpul morocănoși.

Este din pricina terciului de cereale.

Asta pune pe masă mătușa Veselie la micul dejun, *în fiecare zi*. Știți cum se spune: micul dejun te însoțește întreaga zi. Păi, terciul ei de cereale asta face cu siguranță! Se lipește de dinți și de cerul gurii. Și acolo stă *toată ziua!*

Repede, să sune cineva la unul dintre posturile de televiziune prin cablu! Am o idee nemaipomenită pentru un nou *reality-show*: *Mic dejun cu Familia Veselie!* Va fi exact opusul celebrelor emisiuni americane în timp real despre familia Kardashian sau despre nevestele din Beverly Hills. O să iasă ceva... fără sare, fără piper! Fără pic de farmec! Fără... nimic!

— Să ai o zi bună, spune mătușa Veselie.

— Să nu-ți uiți pachetul pentru prânz, îmi amintește unchiul Veselie.

— Să fii acasă la ora șase, adaugă mătușa.

Mda! Sunt chiar mai insipizi decât terciul de cereale!

Dar m-au primit în casa lor atunci când nu mai aveam unde să mă duc.

Și pentru acest lucru le voi fi veșnic recunoscător.

Fără glumă!

Capitolul 3

GHIȚIȚI CE-AM VĂZUT ÎN DIMINEAȚA ASTA?

Mergând pe trotuar spre școală, văd mașina de gunoi, super-mare și super-verde, croindu-și cu greu drum prin ceva ce pare mult mai nașpa decât terciul mătușii mele. Vorbim despre niște lături mălăiețe și mustoase, mai străvezii decât resturile de mâncare și laptele acru vărsate în butoiul colector de la cantina școlii.

Și încep să mă gândesc cum să adaug asta la numărul meu de comedie...

Dacă Long Beach își dorește un monstru mare și verde care să-i înfulece gunoiul, ar trebui s-o angajeze pe Godzilla. Am auzit că au dat-o pe matahală afară din Japonia. A fost ceva legat de faptul că a smuls prea multe vârfuri ale zgârie-norilor

din Tokyo, pe care le-a mestecat de parcă ar fi fost batoane de Nestlé Crunch. Am impresia că Godzilla a mistuit și câteva sandviciuri cu metrouri. Din cele făcute cu metrouri *adevărate*.

Dacă vine Godzilla în Long Beach, ar putea tropoti pe străzi, scoțând și golind tomberoanele. Până și ea, cu scrâșnetele ei monstruoase, ar face

mai puțină hărmălaie decât tipii care apar de obicei pe strada noastră la ora șase dimineața ca să execute solo-uri de tobă la tomberoanele locuitorilor. Mulțumită gunoierilor, nimeni din zonă nu mai are nevoie de ceas deșteptător.

Firește, dacă Godzilla se mută în Long Beach, de fiecare dată când, să spunem, s-ar ocupa de restaurante, ar dispărea probabil și câte-o duzină de chelneri.

Și știți ce-ar mai intra moca între măselele Godzillei?

Mocăiții! (Scuze, nu am putut să mă abțin!)

Când mă întâlnesc cu Gilda Gold la capătul străzii, îi spun de ideea mea cu Godzilla Gunoyerul.

Ea râde și-și scoate iPhone-ul.

— O să fie un clip super, spune ea, începând să înregistreze. Vom filma mașina de gunoi înghițind resturile, dar vom dubla cu muzica din filmele cu monștri și cu efecte sonore puternice.

— Și cu voci, adaug eu. Fă-le să pară că vin de la tipi îngropați în gunoi. „Ajutooor!”

Gilda râde.

Zâmbesc și eu.

Gilda are un râs marfă! Chiar și într-o sală în care toți spectatorii se prăpădesc de râs, vei distinge întotdeauna chicotele ei uimitoare

răzbătând printre toate celelalte. Este soiul de răs care-l face pe un puști să o țină pe glume pentru tot restul vieții sale, numai ca să o poată auzi pe ea râzând.

Da, da! Râsul Gildei este unul dintre motivele pentru care vreau mai mult decât orice pe lume să devin comedian *stand-up* — chiar dacă nu mă potrivesc exact cu fișa postului.

Capitolul 4

UNDE-MI ANTRENEZ SIMȚUL UMORULUI

Filmele amuzante.

Acesta a fost primul lucru despre care am discutat cu Gilda Gold atunci când prietenii mei Gaynor și Pierce ne-au făcut cunoștință, la cantina școlii. Acum, Gilda merge de colo-colo prin Long Beach înregistrând filmulețe. Poate că i-ați văzut ultimul clip video pe YouTube — cel în care două veverițe privesc la o partidă de softball, în vreme ce reproduc replicile cuplului de comici Abbott și Costello din scheciul lor clasic *Cine e Primul?* Eu am rostit replicile lui Costello, iar Gilda pe cele ale lui Abbott. N-aș putea spune cum a făcut ca veverițele să pară că discută între ele, dar cred că are legătură cu ronțăitul alunelor.